

γίνε πρώτη καρδιάνικη, Λεωνίδης μας ἐρίφη,
καὶ κορυδαλός ὁ Ράλλης,
πούνι καὶ κατσαρομάλλης.

Ο Μπακόπουλος γαλάντρος καὶ γοργόφερος σπουργίτης
ὅ στωμάλιος Βελλικνίτης,
ἐπού, Νέκο Γουναράκη,
τρυποκάρυοδο νῦ γίνεται,
καὶ σὺ, γέρο Θοδωράκη,
καθὼς εἴται καὶ νῦ μείνης.

Καὶ ἂς γενῆ καὶ ὁ Καραπάνος πελαργὸς μικροστελής,
καὶ τὰς πττέρυγας τὰς δύο νῦ τρομαζῆ της Βουλής.

‘Ισα’ ἀπάνω τὸ λελένι,
καὶ ‘στής δύο τοῦ Φλεβάρη
γχάπ καὶ γκούπ τὸ τουμπελέκι...
τὸ Τριφύλι θ’ ἀριθάρη.

Γίνετε πετούμενα,
τρόπε τὰ βρισκούμενα,
καὶ ἂς προσμένουν τάντερά σας
πότε θάλη καὶ η σειρά σας.

Κύτταξε πουλιά ποῦ πάνε,
τῆς φτερούγακις των κτυπάνε
καὶ ἀπ’ ἑδῶ καὶ ἔκει σκορπάνε,
καὶ μὲ ράμφος, ποῦ μικτόνει,
τὸ καθέναν χειλίδνι
κατακέφαλα τοικπάνε.

Τοίου τσίου... τίρι λίρι,
καὶ δλοι πέστε τῆς Κορώνης
δητι πρέπει γάζ χταπρι
τῆς ποιύπαθης Κορδόνης.
τὴν Βουλήν νῦ διαλύστη, καὶ νῦ γίνουν ἐκλογαῖς,
φρογοπότικα ψυφορόρων, κουμπουράζσαμετα, σφαγαῖς.

Πότε, δόλιο Κορδονάκη,
θὰ γενήσει χειλιδονάκη;
Πότε θάλθουν τὰ καλά μας,
καὶ μὲ τὴν Ἀργή τὴν σκύλα
θὰ γενοῦν τὰ μάρτυρα μας
σὺν τῶν Εσπερίδων μῆλοι;
Πότε τὸ χρυσό τάνηψ θὰ μπορέστη, θαδωράκη,
νῦ τὸ πῆγι καὶ σὺ κοράκη;

Τῶν Ἀνιάτων ὁ γορός
ἔξηκολούθει ζωηρός,
δταν στήν δίνην τῆς Βουλῆς
σὸν σπίνος ἀχαμόνδης πετζ
καὶ ὁ σταυροφόρος Φασουλῆς,
καὶ λέγει πηδηκτὸς αὐτάς.

Πηδάτε λαρυγγίζοντες γάζ προπατόρων θήκας,
καὶ σεῖς τὰ Βουλευτόπουλα
τρώτε τὰ γουρουνόπουλα,
ποῦ γάζ πεσκέτι στέλλονται πρὸς τοὺς Εἰρηνοδίκιας.

Ω κορκοκοχείδινον,
μὲ λόγους γάζ τὸν κλήδονα

διππισσύνην φάλλετε
τὸν κόρακα νῦ βγάλλετε.

Ἐνωτισθῆτε σοῦραρδος καὶ τὰς δίκης μου γνώμης...
γῆνες τὸ Κεπτιώλιον διέποσταν τῆς Ρώμης,
μὲ τοῦτο μας τὸ τέμενος οἱ κόρκες τὸ ποζόνυ,
καὶ μαύρη συρρέλας μας δταν κυτοὶ δὲν κρέσουν.

Εῆθε πάλιν, Θαδωράκη, νῦ χροῆς καὶ σὺ οἱ φίλοι,
καὶ εἴης μὲ τῆς παταρούντας τοῦ γλαύκοντος Απρίλη
ἐλατοῦν ν’ ἀρχίτη δράστης,
ποῦ Ρωμῆον ἀνέπτει κράστης,
καὶ νῦ στεψή τὸ γρασίδι
πνευλήνιον χαράν,
καὶ οἱ θεσμοὶ νῦ μπούν ‘στὸ ξόδι
δι’ ἔκτοτεν τραπέν.

Κι’ δταν μετὰ νέκν νίκην
βάλλετο σπαθὶ ‘στὴν θήκην,
καὶ ἐλήθης οὐριοδροῦν
μὲ τὰ μεγαλεῖτα σου,
τότε μνήσθητι καὶ ημῶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ καμπόδας ποικιλίατις,
μὲ διάλους λόγους ἀγγελίατις.

Εικόνες ἐκ τῆς Νέας Ἐλλάδος, δηλαδὴ
σηραντικὸν βιθνίον Γερμανίτης γραμμένον...
τὸ διασκένει γῆστις καὶ πειρᾶ καὶ σπουδὴ,
καὶ ἔξ Ελεστίας ἥλθε παγκάλες τυπωμένον.
‘Εγραψε Παύλος Ἐλανερ, σπουδαῖος Γερμανός,
καὶ τῆς Ἐλλάδος φίλος εὐθὺς καὶ ἀληθινός.

Θερμότατα συστήνο καὶ πρὸς τὰ δύο γένη
τὴν ‘Ερευνην’ ἐλείνην, ποῦ ‘στὴν Οφρύδην βγαίνει.
Τοῦ Πλάτωνος Δρακούλη τὸν γράφ’ η πρώτη πέντη
καὶ ὑπηρετεῖ τὸ γένος περιφνωδῆς ‘στὸ ξένα.

Περὶ τῆς Ἀκτημούνης, ἡγουν τῆς Μοναχικῆς,
ἔνα τεχγὸς πραγματίεις ἐμβριθόν καὶ νομίσης.
‘Εγραψε Νικολάδης Εύχγγηλης κατ’ αὐτὰς,
διαπρέπων ‘στοῦ Δικαίου τοὺς καλοὺς ὑφηγητάς.

‘Οδηγὸς τὸν λουομένον ‘στῆς Κορίνθου τὸ Λουτράκι,
τοῦ γιγτοῦ τοῦ Δευτεράκιον γλαφυρὸν βιθνικάριον,
καὶ θερμὰς τὸ συνιστώμεν μὲ πολλοὺς πολλοὺς ἐπάνιους
ώς ωφέλιμον τὰ μάλα ‘στοὺς κυρίους λουομένους.

Τὸ Βιθνιοταλεῖον ἐπενο τῆς ‘Εστίας»
τοῦ Γάζων τοῦ Κολάρέου, τὸ πλήρες εὐρωστίας,
ἔξεδωσε καὶ πάλιν δύο βιθνίαι τρέλλας,
τὸν Μέγαν Γλαύστον, μετάφραστον Βικέλαι,
καθὼς καὶ τοι Δρασίνη τὰ μέγας παραμύθι,
ποῦ λέν μὲ τόση τέχνη καὶ γάρι τὴν ἀληθεία.

Τὴν προστατίς δεσποινῶν μὲ τοῦ καλοῦ τὸν ζῆλον
τὴν δωδεκάτην τοῦ μηνὸς ‘στὸ Σπλέντιτ μέγας μπάλος
τῶν τόσον προσδευτικὸν Ευμποροῦπαλλήλων,
καὶ προμηνύστει λαμπρὸς δύον κανένας ζῆλος.